

[Stein.]

særlige Begunstigelser, tænkes der navnlig paa koncessionerede Selskaber eller deslige; naar der tales om almindelige Bestemmelser, tænkes der formentlig paa saadanne Kategorier af Virksomheder, der som Aktieselskaber, Banker og Forsikringselskaber er undergivet almindelige Bestemmelser i Lovgivningen. Dette Udtryk „om hvis Forhold der ved Lovgivningen er fastsat almindelige Bestemmelser“ er jo i øvrigt overordentlig vidtrækkende og derfor meget vanskelig at give en bestemt Afgrænsning. Nu er der, som sagt, foretaget betydelige Indskrænkninger, og det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) mente, at man i det mindste havde opnaaet dette at nævne, hvad der *ikke* skal indrykkes i Statstidende. Jeg maa erkende, at hele Forholdet efter min Opfattelse er saare uklart. Man er naaet dertil, at for Aktieselskabers Vedkommende finder Loven kun Anvendelse paa saadanne Selskaber, hvis Aktier noteres paa Børsen. Det er mig imidlertid ganske umuligt at se, hvilken Begrundelse der overhovedet kan gives for, at specielt disse Selskaber skulde bekendtgøre deres Meddelelser i Statstidende. De har ikke nogen som helst anden Karakter end Selskaber i Almindelighed; deres Aktier er maaske mere spredt, men det er ogsaa det hele, der kan siges om den Ting. Selskabernes Aktier kan være noteret i Dag, og de kan gaa ud af Noteringen i Morgen, eller omvendt; de kan høre til den store Kreds af unoterede Selskaber i Dag, og de kan gaa ind under Noteringen i Morgen. Og hvad betyder denne Indskrænkning til Selskaber, hvis Aktier er børsnoterede? Den betyder, at medens man i det oprindelige Forslag medtog alle 6 000—7 000 Aktieselskaber, indskrænker man sig nu til et Par Hundrede Stykker, eller 2 pCt. af samtlige Aktieselskaber her i Landet. Og, som sagt, med hvilken Begrundelse?

Jeg maa altsaa gaa ud fra, at alle Aktieselskaber, hvis Aktier er unoterede, er udenfor. I det næste Stykke nævner man saa som specielt undtagne Privatbaner. Privatbanerne er koncessionerede Selskaber, og de er ogsaa Aktieselskaber. Hvad kan man da slutte af, at de her nævnes specielt som undtagne? Maa jeg modsætningsvis slutte, at andre koncessionerede Aktiesel-

skaber, altsaa de, der indgaar under Lovgivningen med „særlige Begunstigelser“, skal være undergivet denne Lov, at saaledes f. Eks. Telefonselskaber skal være undergivet Loven? Jeg kan ikke se rettere, end at dette er uklart. I Stk. 4 nævnes endvidere som undtagne de gensidige Forsikringselskaber; de skal ikke være pligtige at annoncere i Statstidende. Jeg tør gaa ud fra, at Meningen er den, at Forsikringsaktieselskaberne heller ikke skal være pligtige dertil, medmindre deres Aktier er noterede, men klart er det ikke. Der nævnes fremdeles, at Andelsorganisationer og alt, hvad der overhovedet har med Andelsvæsen at gøre, er undtagne fra Bekendtgørelsespligten. Men hvordan forholder det sig med Kreditforeningerne? Kreditforeningerne er ogsaa kooperative, ogsaa andelsprægede Selskaber. Skal de være inde under Loven, eller skal de være uden for? Det er ganske uklart. Endelig staar der i 4de Stykke, at undtagne er „forskellige under Undervisningsministeriet henhørende Institutioner“. Der maa dog kræves en nærmere Præcisering af, hvilke under Undervisningsministeriet hørende Institutioner der skal ind under Loven, og hvilke der skal være uden for.

Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at der i dette Lovforslag er adskilligt, som er i høj Grad uklart, adskilligt, som trænger til nærmere Forklaring. Det er naturligvis noget, der kan rettes paa. Men noget helt andet er, at Lovforslaget efter min Mening — jeg har allerede antydnet det — ikke følger et rimeligt Formaal. Jeg kan ikke se, at det imødekommer noget som helst Publikumskrav. De Bekendtgørelser, der skal indrykkes i Statstidende, vil i alt Fald i det langt overvejende Antal Tilfælde ikke naa ud til de Kredse, som de har Bud til. Det vil ikke være tilstrækkeligt for et forretningsdrevet Selskab at annoncere sine Bekendtgørelser i Statstidende; ad den Vej faar det ikke det Publikum i Tale, som det henvender sig til. Der er derfor, saa vidt jeg kan se, ikke noget Publikumshensyn, der gør sig gældende.

Saa er der Hensynet til Pressen. Jeg synes ikke, at der er nogen Rimelighed i, at man, hvis der ikke kan paavises haandgribelige Fordele for Publikum, paa denne Maade vil lade Statstidenden begynde med at konkurrere med den almindelige Dags-